

ANGELJ BARTOLOMASI

ŠKOF

TRŽAŠKO-KOPRSKI

Prvi pozdrav svojim vernikom.

Rim, 15 decembra 1919.

ROMA

LIBRERIA EDITRICE RELIGIOSA

FRANCESCO FERRARI

102, piazza Capranica.

1919.

155906

a

Op 517/1957

4

ANGELJ BARTOLOMASI

PO MILOSTI BOŽJI IN APOSTOLSKEGA SEDEŽA

ŠKOF

TRZAŠKO-KOPERSKI

DUHOVŠČINI IN LJUDSTVU ZDRUŽENIH ŠKOFIJ

POZDRAV IN BLAGOSLOV

V JEZUSU KRISTUSU GOSP. NAŠ.

Predragi bratje in sinovi v Jesusu Kristusu!

Prihajam k Vam, da postanem Vaš. Pošilja me k Vam tisti Jesus, ki je izbral svoje Apostole v Judeji in Galileji, ter jim je ukazal naj gredo oznanjevat njegov evangelij po vsem svetu: « Kakor je poslal mene oče, tako pošljem tudi jaz Vas » (*Jan.*, 24,21) « pojdite po vsem svetu in oznanujte evangelij vsaki stvari » (*Mk.*, 16,15) brez razločka narodnosti, kajti « ni razločka med Judom in Grkom, isti je namreč Gospod. (*R.*, 10-12) *ena vera en krst ...* » (*Ef.*, 4,5).

Pojdite tja, kjer so srca potrebna tolažbe, reveži pomoči, duše zveličanja. Išcite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravico (*Mat.*, 6,33). Tako prihajam k Vam predragi.

Ukaz Zveličarjev je, ki mi doni v ušesih po Njegovem vidnem Nasledniku, Rimskemu Papežu.

Prihajam z zaupanjem, prihajam v pokorščini; prihajam k Vam z veliko kršansko ljubeznijo. Danes je rekel sv. Oče slovesno v konzistoriju: ti bodeš škof trzaško-koperski —

vi ste moji bratje in sinovi v Jez. Krist. Kakor brate in sinove Vas ljubim — Tako, upam, se bomo ljubili vedno.

Prihajam v Trst in Koper, slavni škofiji, kojih ustanovitev sega v prva stoletja cerkve, in ki se ponašati z svetimi in izbornimi škofi.

Prihajam, da se postavim pod varstvo preblažene Device Marije in sv. patronov: Justa in Nazarija.

Prihajam molit z Vami, delovat z Vami darovat Vam svoje roke, svoj razum, svoje srce, darovat se samega sebe, kar sem in kar morem storiti — ko bi bilo le mnogo! — prihajam iskat tukaj zase in za Vas poti do nebes.

Prihajam kot prvi italijanski škof, odkar je ta zemlja združena z Italijo. Nisem prvi v vrsti italijanskih škofov v teh rodovitnih in težavnih krajih. Že v prvih začetkih in potem skozi mnogo stoletij je dala tema sedaj meni izročeni škofijama Italija, to je: Benetke, Padova, Videm, Milan, Florencija, Sijena, Lodi, Chioggia učene in goreče škofove, ki so, zapustili spomine delavnosti in usmiljenosti. In med vsemi osebnostmi Pastirjev, ostala je nepozabljiva in slavna ona Eneja Silvija Piccolomini. Škof tržaški odl. 1447-1450. in potem odl. 1458-1464., papež z imenom Pij II, katerega Istra in vsa Italija spoštuje kot znanstvenika, kot pobožnega, kot velikega papeža.

Skoraj se sramujem pri spominu takega prednika; toda spomin nanj me vspodbuja, da bi si zaslužil tudi jaz tak slavošpev, kot ga je zapisal neki stari tržaški zgodovinar o njem: «Vladal je škofijo nad tri leta z takim zadovoljstvom tržaškega prebivalstva, da se jim je zdelo, da so sprejeli med se someščana, ne pa tujca». Željâ sezdi predrzna, tudi jaz želim biti sprejet in smatran kot on, kot someščan, ne kot tujec; kot eden izmed Vas, ker hočem biti Vaš prijatelj, brat in oče. Ne želim drugega.

Prihajam v Trst in Koper kot Pastir, poslan od Jesusa, s strahom in trepetom, toda tudi z zaupanjem v vsemogočnost Božjo, ki se poslužuje slabih stvari, da doseže svoje visoke namene, ki da svojo milost, v kateri je moč, vsem ki ga za to prosijo in se mu izročijo; z zaupanjem tako velikim, kot so velike škofije, ki jih ravnokar sprejemam, s takó velikim zaupanjem, kot je velika ljubezen mojih bratov in sinov, ki me bodo tolažili z svojimi molitvami in z pokorščino; z zaupanjem v sodelovanje duhovščine, v vzgledno življenje mnogih samostanskih družin, v inicijativo katoliških organizacij ljubljenskih škofij; z veseljem zaupanjem vsled naklonjenosti vladnih in mestnih oblasti, izrazov vdanosti in skoraj nestrpnega čakanja, ki so mi došli v Rim od mojih dragih bratov in duhovnih sinov.

Željno pričakujem dneva, ko pridem k Vam, da ostanem, da živim, da se veselim, in da trpim z Vami.

« Toda še sem zadržan » (*R.* 1,13); še moram odložiti za nekaj časa — upam, da ne za dolgo — svoj dohod v škofiji, kjer me hoče imeti Božja Previdnost.

Ne bom mogel obhajati med Vami Božičnih praznikov in Novega leta, obhajal jih bodem združen z Jezusom, in v teh dnevih Vas bom ohjel priporočajoč Vas vse Njemu, ki na oltarjih ponavlja svoje Rojstvo v Betlehemu; toda ker je v teh dnevih bolj goreča kršanska ljubesen, bolj obilne milosti « čas prijeten, dnevi zveličanja » (*2 Kor.*, 6,2) Vam hočem poslati v očetovski, bratski, prijateljski pozdrav, svoj prvi nadpastirski blagoslov.

Pozdravljam Vas z željo, in to bode moja prošnja in tudi moj program — da bi Vam daroval Jezus « Knez miru » (*Is.*, 9,6) tisti mir, ki ga je obljubil vsem, ki so dobre volje. « In na zemlji mir ljudem, ki so dobre volje » (*Luk.*, 2,14).

00000486238

To je bil slavospev angeljev nad betlehemskim hlevcem. In ko sem bil l. 1910 imenovan za škofa, izbral sem si — nevede za prihodnost — za škofov grb angelja s križem, ki ima desnico obrnjeno proti nebu, v levici ima pa oljko miru nad geslom: « missus-nuntio » to je poslan.

O ko bi mogel biti jaz angelj od Boga poslan, ki naj oznanuje v škofiji tržaško-koprski mir! Mir je ublažen red (*sv. Avg.*). Mir, ki je ljubezen, spoštovanje, delo, sodelovanje. Kršanski mir, ki je vera in zaupanje v Boga, zadovoljnost čiste vesti.

To želim sebi, to želim Vam!

Prijetna dolžnost mi je dodati svojemu prvemu pozdravu svoje odkritosrčno spoštovanje političnim, upravnim, vojaškim, in sodnijskem oblastem Trsta in Kopra.

Vzgojen v šoli spoštovanja do oblasti klanjam se pred vsako oblastjo, prepričan, da je ni oblasti razen od Boga (*R. 13,1*) in izražam svoje dolžno spoštovanje trdno zaujoč, da bodem imel v njih svojo močno oporo pri svoji misiji.

Bratske pozdrave in poklon pošiljam Nj. Prev. mons. Karlinu, svojemu predniku, ki me je pri mojem obisku v lepem Trstu gostoljubno sprejel. Gospod naj mu da sladek notranji duhovni mir, ki ga je zaslužil z gorečim izvrševanjem nadpastirske službe, z delom in skrbmi za časa vojne. On, ki še ljubi svoje dobre vernike izprosil bode nebeški blagoslov na svojega naslednika.

Tako tudi jaz kličem nad Vas blagoslov Božji, da bi ostali stanovitni v veri in ljubezni do Jezusa Kristusa, da bi se Vaše težave spremenile v zasluženje in slavo, da bi imeli mir med sabo in pa z Bogom. Blagoslovljam Vas ganjen kakor Jezus, ko je rekel med svojimi prijatelji, apostoli, nebeškemu Očetu: « Oče, obvaruj one, ki si mi jih izročil »

(*Jan.*, 17,11) « Ostanite v moji ljubezni » (*Jan.*, 15,9). In Vi, predragi, ljubite, svojega škofa. Ljubimo se v Jezusu Kristusu.

Blagoslov Boga Vsemogočnega, Očeta, Sina in sv. Duha, naj pride nad Vas in ostane vedno. Amen.

V Rimu, zunaj flaminskih vrat, 15. decembra 1919.

† ANGELJ ŠKOF.

NARODNA IN UNIVERZ. KNJIŽNICA
LJUBLJANA

155906

VI predstava ljubke rojce Skof. Ljubljana 7. januar
Kraljevičev Bogi Varnogostni Obed. Siva in sv. Janka
na grdu nad Vrta in ostane vedno Janka
V Rimu, kjerj hantastiki vrst. 18. decembra 1914
Ljubljana 1914

